

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.337 van 20 juni 1996
in de zaak A. 64.968/VII-13.325.**

In zake : de N.V. BRUSSELS RECYCLING CENTER
die woonplaats kiest bij
Advocaten B. LOUVEAUX en S. VERBOUWE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koninklijke Prinsstraat 85

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. BRUSSELS RECYCLING CENTER op 2 augustus 1995 ingediend heeft om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 31 mei 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Machelen tegen het besluit van 15 december 1994 van de provincieraad van Brabant waarbij haar de milieuvergunning werd verleend voor het veranderen en reguleren van een breekwerf te Diegem, Zaventemsesteenweg 63, gedeeltelijk gegrond werd verklaard en haar de vergunning wordt geweigerd voor :

- opslag van circa 3.000 ton ongebroken bouw- en sloopafval
- opslag van circa 2.000 ton gebroken beton-, asfalt- en steenpuin
- bovengrondse opslag van 3.000 liter gasolie

- een breekwerf met een kaakbreker, een crusher, en wiellader en een kraan met respectievelijke vermogens van 200 KW, 96 KW, 177 KW en 70 KW;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op het arrest nr. 57.586 van 18 januari 1996 waarbij de debatten worden heropend en het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het verder onderzoek van de zaak;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van dat aanvullend verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat St. VERBOUWE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verwerende partij bij
wege van exceptie de onontvankelijkheid van de vordering
opwerpt omdat niet is aangetoond dat de beslissing om
"een beroep tot nietigverklaring (en derhalve eveneens
een vordering tot schorsing) in te stellen op regel-
matige wijze en tijdig genomen werd door het orgaan van
de vennootschap dat daartoe wettelijk en statutair
bevoegd is"; dat uit het proces-verbaal van de verga-
dering van 5 juli 1995 van de raad van bestuur van
verzoekster blijkt dat deze raad besloten heeft "een
schorsings- en annulatieberoep bij de Raad van State" in
te stellen tegen het bestreden besluit; dat de exceptie
derhalve dient verworpen te worden;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en
dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden
akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig
nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde
betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoek-
schrift het volgende doet gelden :

"Dat de milieuvergunningsaanvraag van 8 juli 1994
de regularisatie evenals de wijziging beoogt van een
vooraf vergunde inrichting.

Dat deze inrichting tien jaar in bedrijf is en verzoekster steeds, volgens de aldan geldende regelgeving, de nodige vergunningen heeft aangevraagd en bekomen.

Dat voor het van kracht worden van Vlarem I een dergelijke inrichting een vergunning benodigde in het kader van het afvalstoffendecreet, een vergunning in het kader van het algemeen reglement voor arbeidsbescherming evenals een lozingsvergunning.

Dat verzoekster om zich te conformeren naar de nieuwe wetgeving voor haar inrichting een alles omvattende vergunning wenste te bekomen.

Dat gelet op de bestreden weigeringsbeslissing, verzoekster er in feite toe is gehouden haar enige activiteit, die bestaat uit het recycleren van slooppuin, te staken.

Dat inderdaad aldus de inrichting zou dienen te verdwijnen wil verzoekster niet in de illegaliteit verkeren.

Dat het stilleggen van haar activiteit een vrijwel onmogelijk te herstellen nadeel zal meebrengen, wanneer later de Raad van State, rechtdoende over het annulatieberoep, de bestreden beslissing zou vernietigen.

Dat deze inactiviteit, zelfs wanneer deze van korte duur is, zal meebrengen dat verzoekster haar cliënteel zal verliezen dat volledig zal worden afgeleid naar concurrerende inrichtingen, alle inkomsten zal derven, haar personeel zal dienen te ontslaan en niet langer het hoofd zal kunnen bieden aan de verschillende financiële verbintenissen opgenomen in het kader van de gedane investeringen.

Dat de stillegging van de activiteit onvermijdelijk het faillissement van de onderneming zal meebrengen.

Dat er derhalve sprake is van een onherstelbaar nadeel";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"Het besluit dd. 31.5.1990 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant heeft de looptijd van de proefvergunning, verleend bij besluit van 3.3.1988, verlengd tot 3.3.1998. De verzoekende partij is derhalve tot voormelde datum vergund om te Machelen (Diegem) aan de Zaventemsesteenweg 63 een breekwerf te exploiteren omvattende een breekmolen voor recyclage van granulaten uit cement- en asfaltbeton (zeven transportbanden etc.) alles aangedreven door 12 electromotoren met een gezamenlijk vermogen van 150 kW, een stroomgenerator met een vermogen van 250 kW, een opslagplaats voor 2.000 ton ongebroken materiaal en 1.000 ton gerecycleerde granulaten.

Het komt de verwerende partij voor dat de bestreden beslissing aan voormeld exploitatierecht geen afbreuk doet en de vergunning dd. 31.5.1990 niet vernietigt, noch onwerkzaam heeft gemaakt.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte veroorzaakt immers geen nadeel aan verzoekster gezien haar rechtstoestand hierdoor geen wijziging ondergaat en zij, althans zo komt het de verwerende partij voor, verder kan exploiteren. Uiteraard zal verzoekster, voor zover haar inrichting meer omvat dan datgene wat vergund is (en zulks is blijkbaar het geval nu haar aanvraag betrekking heeft op het regulariseren en het uitbreiden van de inrichting), bepaalde activiteiten dienen stop te zetten zo deze reeds aanvang hebben genomen. Dit spruit niet voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doch is uitsluitend het gevolg van de toepasselijke reglementering;

Overwegende dat met een besluit van 3 maart 1988 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant aan verzoekster vergunning werd verleend voor het uitbaten van een breekwerf omvattende :

- "- een breekmolen voor de recyclage van granulaten uit cement- en asfaltbeton, (zeven transportbanden, etc.) alles aangedreven door 12 electromotoren met een gezamenlijk vermogen van 150 kW;
- een stroomgenerator met een vermogen van 250 kW;
- een opslagplaats voor 2.000 ton ongebroken materiaal en 1.000 ton gerecycleerde granulaten";

dat met een besluit van 31 mei 1990 van dezelfde deputatie de vergunning werd verlengd tot 3 maart 1998; dat derhalve, ondanks de bestreden beslissing, verzoekster nog over een vergunning voor sloopactiviteiten beschikt tot 31 mei 1998; dat dit verzoeksters bewering dat zij door het bestreden besluit ertoe "is gehouden haar enige activiteit, die bestaat uit het recycleren van slooppuin, te staken" - bewering waarop de rest van haar uiteenzetting is gebouwd - tegenspreekt;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.